

1803 г. на Съединените американски щати. Чак през 1806 г. са освободени последните задържани цигани; много от тях починали вследствие на болести и глад.

Циганите **Лианс** са известни във Франция с танцовите си умения и неведнъж са споменавани в пиесите на Молиер. През 1607 г. цигани **Лианс** танцуват пред крал Анри IV в замъка Фонтенбло, макар по закон да нямат право да са във Франция. Едва през XX век музиканти като **Джанго Райнхарт** печелят популярност, равна на популярността на циганите танцьори.

Първите роми във Франция се сливат през годините с останалите чергари и се обособяват в общност, известна днес като *voyageurs*. Те не говорят ромски, а разновидност на френския с ромски думи. В Южна Франция много семейства говорят **кало**. Два потока цигански имигранти от Германия са дошли във Франция – семейства от общностите **синти** и **мануш**. В края на XIX век пристигат цигани **влахи** директно от Румъния и през Русия.

Вероятно заради новодошлите правителството въвежда мерки за контрол над номадските общности. В доклад от 1898 г. се съобщава за 25 000 чергари (броят им е преувеличен), пътуващи на тумби с караваните си. В резултат на това през 1912 г. властите въвеждат специална карта за самоличност – *carte anthropométrique* – за номади, съдържаща снимката и отпечатъците на притежателя ѝ, както и други подробности като размера на дясното ухо. Картата е отменена след края на Втората световна война.

Когато Германия окупира по-голяма част от Франция през Втората световна война, циганите чергари са интернирани в 27 лагера, охранявани от френската полиция. В лагерите в Жарго, Лезалие, Монтръой-Беле, Рен и Сен Морис има интернирани почти до края на войната. Други лагери са закрити, тъй като условията на живот се влошават, и затворниците са местени от лагер в лагер. В някои лагери циганите работят под непрекъснат надзор; условията са крайно тежки и повечето от затворниците умират от болести и глад. Има и депортирани в концентрационните лагери в Полша. Други, които били с белгийско гражданство, са освободени, но са арестувани след това от немците в Белгия и Северна Франция и са изпратени в **Аушвиц**. Нацистите не правят разлика между уседналите роми и ромите чергари.

След 1945 г. във Франция идват много цигани като фабрични работници от Източна Европа, предимно от Югославия; те се нанасят в къщи или апартаменти в Париж и в други градове. В